

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

5 юни 2014 година *

„Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 40/94 и Регламент (ЕО) № 44/2001 — Марка на Общността — Член 93, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 40/94 — Международна компетентност при нарушение на права върху марка — Определяне на мястото, където е настъпило вредоносното събитие — Трансгранично участие на няколко лица в едно и също противоправно деяние“

По дело C-360/12

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bundesgerichtshof (Германия) с акт от 28 юни 2012 г., постъпил в Съда на 31 юли 2012 г., в рамките на производство по дело

Coty Germany GmbH, по-рано Coty Prestige Lancaster Group GmbH,

срещу

First Note Perfumes NV,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: L. Bay Larsen, председател на състав, K. Lenaerts, заместник-председател на Съда, изпълняващ функцията на съдия в четвърти състав, M. Safjan (докладчик), J. Malenovský и A. Prechal, съдии,

генерален адвокат: N. Jääskinen,

секретар: M. Alekseejev, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 19 септември 2013 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Coty Germany GmbH, по-рано Coty Prestige Lancaster Group GmbH, от K. Schmidt-Hern и U. Hildebrandt, Rechtsanwälte,
- за First Note Perfumes NV, от M. Dinnes, Rechtsanwalt,
- за германското правителство, от F. Wannek и J. Kemper както и от T. Henze, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

- за правителството на Обединеното кралство, от A. Robinson, в качеството на представител,
- за швейцарското правителство, от D. Klingele, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от F. Bulst и M. Wilderspin, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 21 ноември 2013 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 93, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146) и на член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Coty Germany GmbH (наричано по-нататък „Coty Germany“), по-рано Coty Prestige Lancaster Group GmbH, и First Note Perfumes NV (наричано по-нататък „First Note“) по повод на твърдение за нарушение на правата върху марка на Общността и за нарушаване на закона за мерките срещу нелоялната конкуренция (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb) вследствие на продажбата в Белгия на стоки, с които са нарушени правата върху марката, на германско предприятие, което ги препродава в Германия.

Правна уредба

Регламент № 40/94

- 3 Петнадесето съображение от Регламент № 40/94 гласи:

„като има предвид, че е необходимо решенията относно валидността и нарушението на марките на Общността трябва да имат действие и да се прилагат в цялата Общност като това е единствения начин да се избегнат противоречащи си решения на съдилищата и на [Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), наричана по-нататък „СХВП“] и засягане на единния характер на марките на Общността; като има предвид, че за всички съдебни иски относно марките на Общността, се прилагат правилата на Брюкселската конвенция [от 27 септември 1968 г.] за подсъдността и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела [ОВ L 299, 1972 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 10, стр. 3, наричана по-нататък „Брюкселската конвенция“], освен ако настоящият регламент дерогира от това правило“.

- 4 Член 9 от същия регламент, озаглавен „Права, предоставени от марката на Общността“, предвижда в параграфи 1 и 3:

„1. Марката на Общността предоставя на своя притежател изключително право. Притежателят е оправомощен да забрани на всяко трето лице, при липса на негово съгласие, да използва по време на търговията:

- а) знак, който е идентичен с марката на Общността за стоки или за услуги, които са идентични с тези, за които марката на Общността е регистрирана;
- б) всеки знак, за който, поради неговата идентичност или прилика с марката на Общността и поради идентичността или приликата на продукти или услуги, обхванати от марката и знака, съществува вероятност от объркване в общественото съзнание; вероятността от объркване включва вероятността от свързване между знака и марката;
- в) всеки знак, който е идентичен или подобен на марката на Общността за стоки или за услуги, които не са подобни на тези, за които марката на Общността е регистрирана, когато тя има добра репутация в Общността и използването на този знак без основателна причина извлича неоснователно полза от отличителния белег или от известността на марката на Общността или им нанася вреда.

[...]

3. Правата, предоставени от марката на Общността, могат да се противопоставят на трети лица, считано от датата на публикуването на регистрацията на марката. Въпреки това, може да бъде поискано разумно обезщетение за въпроси, повдигнати след публикуването на заявката за марка на Общността, които след публикуването на регистрацията на марката биха били забранени в резултат на това публикуване. Сезираният съд не може да се произнесе по същество докато регистрацията не бъде публикувана“.

- 5 Член 14, параграф 2 от посочения регламент гласи:

„Настоящият регламент не изключва [искове], отнасящи се до марка на Общността да бъдат [подадени] съгласно законодателството на държавите членки, по-специално относно гражданската отговорност и нелоялната конкуренция“.

- 6 Текстът на член 90 от Регламент № 40/94, озаглавен „Прилагане на Конвенцията относно подведомствеността и изпълнението“, е следният:

„1. Освен ако не е уточнено друго в настоящия регламент, [Брюкселската конвенция], изменена с конвенциите за присъединяването към тази конвенция на държавите присъединили се към Европейските общности, като съвкупността от тази конвенция и от [...] конвенциите за присъединяване, се наричат по-долу „Конвенцията относно подведомствеността и изпълнението“, се прилага[...] по отношение на производствата относно марките на Общността и заявките за марки на Общността, както и по отношение на производствата относно едновременно или последователно предявени искове, във връзка с марките на Общността или с националните марки.

2. В случай на производствата, които са резултат от [исковете] и жалбите, посочени в член 92:

- а) членове 2, 4, член 5, параграфи 1, 3, 4 и 5 и член 24 от Конвенцията относно подведомствеността и изпълнението не се прилагат;

[...]“.

7 Член 91, параграф 1 от посочения регламент гласи:

„Държавите членки определят на тяхната територия възможно най-ограничен брой национални първоинстанционни и второинстанционни юрисдикции, наричани по-долу „съдилища за марките на Общността“, които изпълняват функциите, които са им предоставени съгласно настоящия регламент“.

8 Съгласно член 92 от същия регламент, озаглавен „Компетентност при нарушение и валидност“:

„Съдилищата за марките на Общността имат изключителна компетентност:

- а) за всички иски за нарушение и, ако националният закон го позволява, за опасност от нарушение на правата върху марки на Общността;
- б) за всички иски за обявяване за ненарушение, ако националният закон го позволява;
- в) за всички иски, заведени в резултат на обстоятелствата, посочени в член 9, параграф 3, изречение второ;
- г) за насрещни иски за отмяна или за обявяване на недействителност на марката на Общността съгласно член 96“.

9 Член 93 от Регламент № 40/94, озаглавен „Международна компетентност“, предвижда:

„1. При спазване на разпоредбите на настоящия регламент, както и на разпоредбите на Конвенцията относно подведомствеността и изпълнението, приложими по силата на член 90, производствата по исковите и жалбите, посочени в член 92, се разглеждат от съдилищата на държавата членка, на чиято територия е постоянният адрес на ответника, или, ако той няма постоянен адрес в една от държавите членки, в държавата членка, на чиято територия той има предприятие.

2. Ако ответникът няма нито постоянен адрес, нито предприятие на територията на някоя държава членка, тези производства се образуват пред съдилищата на държавата членка, на чиято територия е постоянният адрес на ищеца, или ако той няма постоянен адрес в една от държавите членки, в държавата членка, на чиято територия той има предприятие.

3. Ако нито ответникът, нито ищецът имат постоянен адрес или такова предприятие, тези производства се образуват пред съдилищата на държавата членка, в която се намира седалището на [СХВП].

[...]

5. Производствата въз основа на исковите и жалбите, посочени в член 92, с изключение на исковите за деклариране на ненарушаване на марка на Общността, могат също да бъдат образувани пред съдилищата на държавата членка, на чиято територия е било извършено нарушение или има риск такова да бъде извършено, или на територията на която едно от действията посочени в член 9, параграф 3, второ изречение е било извършено“.

10 Член 94, параграф 2 от посочения регламент, озаглавен „Обхват на компетентността“, гласи:

„Съдът за марките на Общността, чиято компетентност се основава на член 93, параграф 5, е компетентен да се произнася единствено относно действията извършени или за които има риск да бъдат извършени на територията на държавата членка, на която се намира този съд“.

Регламент № 44/2001

- 11 От съображение 2 от Регламент № 44/2001 е видно, че неговата цел е да предвиди в интерес на доброто функциониране на вътрешния пазар „[р]азпоредбите за уеднаквяване на правилата за конфликт на юрисдикции по граждански и търговски дела и за опростяване на формалностите с оглед бързо и опростено признаване и изпълнение на съдебни решения от държавите членки, които са обвързани по настоящия регламент [...]“.
- 12 Съображения 11, 12 и 15 от посочения регламент гласят:
- „(11) Правилата за компетентността трябва да са във висока степен предвидими и основани на принципа, че компетентността по правило се основава на местоживеенето [или седалището] на ответника и винаги трябва да е налице на това основание, освен в няколко ясно определени ситуации, когато [предметът] на спора или автономията на страните изисква или предполага различен свързващ фактор. [Седалището на юридическите лица] трябва да се определи автономно, така че общите правила да се направят по-прозрачни и да се избегнат конфликти на юрисдикции.
- (12) Наред с местоживеенето [или седалището] на ответника трябва да съществуват алтернативни основания за компетентност, които са основани на тясна връзка между съда и [правния спор] или с оглед да се улесни доброто упражняване на правосъдие.
- [...]
- (15) В интерес на хармоничното упражняване на правосъдие е необходимо да се минимизира възможността от едновременни производства и да се гарантира, че в две държави членки няма да се произнасят противоречащи си съдебни решения [...]“.
- 13 Правилата за компетентност се съдържат в членове 2—31, глава II от същия регламент.
- 14 Текстът на член 2, параграф 1, съдържащ се в посочената глава II, раздел 1, озаглавен „Общи разпоредби“, е следният:
- „При условията на настоящия регламент, искиове срещу лицата, които имат местоживеене [или седалище] в държава членка, независимо [дали са местни лица], се предявяват пред съдилищата на тази държава членка“.
- 15 Член 3, параграф 1 от Регламент № 44/2001, който се съдържа в същия раздел, предвижда:
- „Срещу лица, които имат местоживеене [или седалище] в държава членка, могат да бъдат предявявани искиове в съдилищата на друга държава членка само при съблюдаване на правилата, установени в раздели 2-7 от настоящата глава“.
- 16 Член 5, точка 3 от посочения регламент, който се съдържа в глава II, раздел 2, озаглавен „Специална компетентност“, предвижда:
- „Лице, което има местожителство [или седалище] в държава членка, може да бъде съдебно преследвано в друга държава членка:
- [...]
- 3) по дела относно гражданска отговорност, *delict* или *quasi delict* — в съдилищата на мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие“.

17 Член 68, параграф 2 от същия регламент гласи:

„Дотолкова, доколкото настоящият регламент заменя разпоредбите на Брюкселската конвенция между държавите членки, всяко позоваване на конвенцията се разбира като позоваване на настоящия регламент“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 18 От акта за преюдициално запитване е видно, че Coty Germany, установено в Mayence (Германия), произвежда и разпространява парфюми и козметични стоки. То е притежател на правата върху триизмерната марка на Общността (в черно и бяло) № 003788767, която възпроизвежда флакон и е регистрирана за парфюмерийни стоки.
- 19 Coty Germany разпространява дамския парфюм „Davidoff Cool Water Woman“ в цветен флакон с надписи, който възпроизвежда марката на Общността.
- 20 First Note е установено в Oelegem (Белгия) дружество, което търгува на едро с парфюми. През януари 2007 г. то е продало парфюма „Blue Safe for Women“ на Stefan P. Warenhandel (наричан по-нататък „Stefan P.“), чието място на търговска дейност се намира в Германия. От акта за преюдициално запитване е видно, че последният е получил доставката на стоките от First Note в Белгия и след това ги е препродал на германска територия.
- 21 Coty Germany подава иск срещу First Note, като поддържа, че разпространяването от последното на посочения парфюм във флакон, подобен на този, чието изображение е предмет на посочената по-горе марка, представлява нарушение на правата върху марката, неразрешена сравнителна реклама и нелоялна имитация.
- 22 Искът е отхвърлен както в първоинстанционното производство, така и от въззивната инстанция. В решението си последната приема, че германските юрисдикции нямат международна компетентност. Coty Germany подава ревизионна жалба пред Bundesgerichtshof. В подкрепа на жалбата си то се позовава на марка на Общността № 003788767, както и на обстоятелството, че в закона за мерките срещу нелоялната конкуренция подобни практики са забранени и, при условията на евентуалност, в случай че подобно кумулиране на претенциите е изключено, се основава, на първо място, на марката на Общността и на второ място, на германския закон за мерките срещу нелоялната конкуренция.
- 23 При тези обстоятелства Bundesgerichtshof решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Член 93, параграф 5 от Регламент [...] № 40/94 трябва ли да се тълкува в смисъл, че в една държава членка (държава членка А) е било извършено нарушение по смисъла на [посочената разпоредба] в случаите, когато с извършено в друга държава членка деяние (държава членка Б) е осъществено съучастие в нарушението, извършено в първата държава членка (държава членка А)?
- 2) Член 5, точка 3 от Регламент [...] № 44/2001 трябва ли да се тълкува в смисъл, че вредоносното събитие е настъпило в една държава членка (държава членка А) в случаите, когато непозволеното увреждане, което е предмет на производството или от което се черпят претенции, е извършено в друга държава членка (държава членка Б) и се изразява в съучастие в извършеното в първата държава членка (държава членка А) непозволено увреждане (основно деяние)?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 24 С първия си преюдициален въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали съдържашото се в член 93, параграф 5 от Регламент № 40/94 понятие „територия [на държавата членка, на която] е било извършено нарушение“ трябва да се тълкува в смисъл, че когато продажба и доставка на стока, с която се нарушават права върху марка, са извършени на територията на държава членка и са последвани от препродажба от приобретателя на територията на друга държава членка, по силата на посочената разпоредаба юрисдикциите на последната държава членка са компетентни да разгледат иск за установяване на нарушение, насочен срещу първоначалния продавач, който от своя страна не е упражнил дейност в държавата членка, към която принадлежи сезираната юрисдикция.
- 25 Както е видно от акта за преюдициално запитване, запитващата юрисдикция иска да се установи дали понятието „територия [на държавата членка, на която] е било извършено нарушение“, използвано в член 93, параграф 5 от Регламент № 40/94, трябва да се тълкува аналогично на съдържашото се в член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 понятие „място, където е настъпило вредоносното събитие“.
- 26 В това отношение следва да се отбележи, че независимо от принципа на прилагане на Регламент № 44/2001 към съдебните искове относно марките на Общността, прилагането на някои разпоредби на този регламент към производствата, образувани по исковете, посочени в член 92 от Регламент № 40/94, е изключено по силата на член 90, параграф 2 от последния регламент.
- 27 Предвид това изключване компетентността на предвидените в член 91, параграф 1 от Регламент № 40/94 съдилища за марките на Общността да разглеждат исковете и жалбите, посочени в член 92 от последния, произтича от правилата, предвидени пряко в същия регламент, които, както отбелязва генералният адвокат в точка 36 от заключението си, имат характер на *lex specialis* по отношение на уредените в Регламент № 44/2001 правила.
- 28 По-конкретно, по силата на разпоредбите на член 90, параграф 2 във връзка с член 92 от Регламент № 40/94 прилагането на член 5, параграф 3 от Брюкселската конвенция, на който съответства член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001, към исковете за установяване на нарушение на правата върху марка на Общността е изрично изключено.
- 29 В това отношение следва да се отбележи, че член 93 от Регламент № 40/94 предвижда няколко основания за международна компетентност.
- 30 В частност член 93, параграф 5 от Регламент № 40/94 предвижда по-специално компетентност в полза на юрисдикциите на държавата членка на територията, на която е извършено или има риск да бъде извършено нарушението.
- 31 Относно тълкуването на посочения член 93, параграф 5, предвид посоченото в точки 27 и 28 от настоящото решение, понятието „територия [на държавата членка, на която] е било извършено нарушение или има риск такова да бъде извършено“, съдържашо се в тази разпоредаба, трябва да се тълкува самостоятелно по отношение на съдържашото се в член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 понятие „място, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие“.
- 32 Следователно съвместното прилагане на две връзки, а именно мястото на настъпване на събитието, което е причинило вредата, и мястото на настъпване на тази вреда, изведено в практиката на Съда по член 5, параграф 3 от Регламент № 44/2001 (вж. решение *Bier*, 21/76, EU:C:1976:166, т. 19, и на последно място, решение *Kainz*, C-45/13, EU:C:2014:7, т. 23 и

цитираната съдебна практика), не може да се пренесе автоматично при тълкуването на понятието „територия [на държавата членка, на която] е било извършено нарушение или има риск такова да бъде извършено“, съдържащо се в член 93, параграф 5 от Регламент № 40/94.

- 33 Съгласно постоянната практика на Съда, за да се прецени дали самостоятелното тълкуване води все пак до признаване на подобно съвместно прилагане на две връзки, следва да се вземе предвид не само текстът на посочената разпоредба, но също и нейният контекст и целите ѝ.
- 34 Относно текста на член 93, параграф 5 от Регламент № 40/94, от понятието „територия [на държавата членка, на която] е било извършено нарушение“ е видно, както посочва генералният адвокат в точка 31 от заключението си, че тази връзка е свързана с активното поведение на извършителя на нарушението. Следователно предвидената в тази разпоредба връзка се отнася до територията на държавата членка, на която е настъпило или има риск да настъпи събитието, което е в основата на твърдяното нарушение, а не територията на държавата членка, на която настъпват последиците от посоченото нарушение.
- 35 Следва също да се отбележи, че наличието на правораздавателна компетентност по член 93, параграф 5, основаваща се на мястото, на което настъпват последиците от посоченото нарушение, би било в противоречие с текста на член 94, параграф 2 от този регламент, който ограничава компетентността на съдилищата за марките на Общността по член 93, параграф 5 до действията, които са извършени или за които има риск да бъдат извършени на територията на държавата членка, на която се намира сезираната юрисдикция.
- 36 От друга страна, както отбелязва генералният адвокат в точки 28 и 29 от заключението си, както подготвителната работа по приемането, така и контекстът на Регламент № 40/94, потвърждават волята на законодателя да дерогира правилото за компетентността, предвидено в член 5, параграф 3 от Регламент № 44/2001, по-специално предвид недостатъчността на последното за решаването на особените проблеми, свързани с нарушаване на правата върху марка на Общността.
- 37 Следователно правораздавателната компетентност по член 93, параграф 5 от Регламент № 40/94 може да бъде установена единствено в полза на съдилищата за марките на Общността на държавата членка, на територията на която ответникът е извършил твърдяното противоправно деяние.
- 38 Предвид изложеното на първия въпрос следва да се отговори, че съдържащото се в член 93, параграф 5 от Регламент № 40/94 понятие „територия [на държавата членка, на която] е било извършено нарушение“ трябва да се тълкува в смисъл, че когато продажба и доставка на стока, с която се нарушават права върху марка, са извършени на територията на държава членка и са последвани от препродажба от приобретателя на територията на друга държава членка, тази разпоредба не позволява да се установи правораздавателна компетентност за разглеждане на иск за установяване на нарушение на правата върху марката, насочен срещу първоначалния продавач, който от своя страна не е упражнил дейност в държавата членка, към която принадлежи сезираната юрисдикция.

По втория въпрос

- 39 С втория си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 5, параграф 3 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че при твърдение за неразрешена сравнителна реклама и нелоялна имитация на защитен с марка на Общността знак, забранени от закона за мерките срещу нелоялната конкуренция в държавата членка, към която принадлежи сезираната юрисдикция, тази разпоредба позволява да се установи правораздавателната компетентност за разглеждане на иск за установяване на отговорност,

който се основава на посочения национален закон и е предявен срещу един от предполагаемите извършители, който е установен в друга държава членка и за когото се твърди, че е извършил в нея твърдяното нарушение.

- 40 В това отношение следва да се отбележи, че член 14, параграф 2 от Регламент № 40/94 предвижда изрично, че въз основа на правото на държавите членки могат да бъдат предявени иски, отнасящи се до марка на Общността, по-специално относно гражданската отговорност и нелоялната конкуренция.
- 41 Тези иски не са от компетентността на съдилищата за марките на Общността. Компетентността за разглеждането на подобни иски не е уредена от Регламент № 40/94. Следователно компетентността за разглеждането на иски, основаващи се на германския закон за мерките срещу нелоялната конкуренция, трябва да се определи въз основа на разпоредбите на Регламент № 44/2001.
- 42 По този начин, що се отнася до искане, основащо се на нарушение на германския закон за мерките срещу нелоялната конкуренция, за определянето на правораздавателната компетентност на сезираната юрисдикция се прилага член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001.
- 43 Относно тълкуването на член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 в началото следва да се напомни, че разпоредбите на този регламент трябва да бъдат тълкувани самостоятелно въз основа на систематиката и целите му (решение *Melzer*, C-228/11, EU:C:2013:305, т. 22 и цитираната съдебна практика).
- 44 Единствено като отклонение от основния принцип, прогласен в член 2, параграф 1 от Регламент № 44/2001, съгласно който спорът е подсъден на юрисдикциите на държавата членка, на територията на която е седалището или местожителството на ответника, в глава II, раздел 2 от този регламент са предвидени някои хипотези на специална компетентност, сред които е предвидената в член 5, точка 3 от посочения регламент (решение *Melzer*, EU:C:2013:305, т. 23).
- 45 Тъй като компетентността на юрисдикциите по мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие, е правило за специална компетентност, то подлежи на стриктно тълкуване и не допуска тълкуване, което излиза извън изрично предвидените в Регламент № 44/2001 хипотези (решение *Melzer*, EU:C:2013:305, т. 24).
- 46 Така или иначе изразът „място, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие“, който се съдържа в член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001, се отнася едновременно до мястото на настъпване на вредата и до мястото на настъпване на събитието, което е причинило тази вреда, поради което ищецът може по свой избор да предяви иск срещу ответника пред съда в едното или другото място (Решение *Melzer*, EU:C:2013:305, т. 25).
- 47 В това отношение съгласно постоянната съдебна практика правилото за специална компетентност, предвидено в член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001, се основава на наличието на особено тясна връзка между спора и юрисдикциите по мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие, която обосновава предоставянето на компетентност на тези юрисдикции за целите на доброто правораздаване и надлежната организация на процеса (решение *Melzer*, EU:C:2013:305, т. 26).
- 48 Тъй като идентифицирането на някоя от връзките, признати в напomenената в точка 46 от настоящото решение съдебна практика, трябва да даде възможност да се установи компетентността на юрисдикцията, която обективно най-добре може да прецени дали са налице конститутивните елементи на отговорността на ответника, надлежно може да бъде сезирана

само юрисдикцията, в правораздавателния район на която се намира релевантната връзка (вж. в този смисъл решенията *Folien Fischer* и *Fofites*, C-133/11, EU:C:2012:664, т. 52, както и *Melzer*, EU:C:2013:305, т. 28).

- 49 Що се отнася до мястото на настъпване на събитието, причинило вредата, от акта за преюдициално запитване е видно, че в основата на твърдяното вредоносно събитие са няколко предполагаеми извършители и че *First Note*, което е единственият ответник в главното производство, е упражнявало дейност само в Белгия, следователно извън правораздавателния район на юрисдикцията, пред която е предявен искът срещу ответника.
- 50 Все пак Съдът вече е приел, че при обстоятелства, при които само срещу един от няколко предполагаеми причинители на твърдяна вреда е предявен иск пред юрисдикция, в чийто правораздавателен район той не е упражнявал дейност, не може да се счита, че събитието, причинило тази вреда, е настъпило в правораздавателния район на тази юрисдикция по смисъла на член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 (вж. решение *Melzer*, EU:C:2013:305, т. 40).
- 51 Ето защо член 5, точка 3 от посочения регламент не позволява да се установи въз основа на мястото на пораждащото вреда събитие правораздавателната компетентност за разглеждане на иск за установяване на отговорност, който се основава на закона за мерките срещу нелоялната конкуренция в държавата членка, към която принадлежи сезираната юрисдикция, и който е насочен срещу един от предполагаемите причинители на вредата, който не е упражнил дейност в рамките на правораздавателния район на сезираната юрисдикция (вж. решение *Melzer*, EU:C:2013:305, т. 41).
- 52 За разлика от делото, по което е постановено решение *Melzer* (EU:C:2013:305), юрисдикцията в главното производство не е ограничила въпроса си по тълкуването на член 5, точка 3 от посочения регламент само за целите на установяването на компетентността на германските юрисдикции въз основа на мястото на настъпване на събитието, причинило твърдяната вреда.
- 53 Поради това следва да се провери дали при обстоятелства като тези по главното производство, при които няколко предполагаеми причинители на вредата са упражнявали дейност в различни държави членки, член 5, точка 3 от Регламент № 44/2001 позволява да се установи, въз основа на мястото на настъпване на вредата, компетентността на юрисдикциите на държава членка за разглеждане на иск за установяване на отговорност, който се основава на закона за мерките срещу нелоялната конкуренция в същата държава членка, към която принадлежи сезираната юрисдикция, и който е насочен срещу един от предполагаемите причинители на вредата, който не е упражнил дейност в рамките на правораздавателния район на сезираната юрисдикция.
- 54 Съгласно постоянната съдебна практика мястото на настъпване на вредата е мястото, където от факта, в резултат на който може да възникне деликтна или квазиделиктна отговорност, са произтекли вреди (вж. решение *Zuid-Chemie*, C-189/08, EU:C:2009:475, т. 26).
- 55 Относно вредите, произтичащи от нарушаване на право на интелектуална и търговска собственост, Съдът е уточнил, че за настъпването на вредата в определена държава членка е необходимо правото, чието нарушение се твърди, да е защитено в тази държава членка (вж. решенията *Wintersteiger*, C-523/10, EU:C:2012:220, т. 25, и *Pinckney*, C-170/12, EU:C:2013:635, т. 33).
- 56 Това изискване важи и за случаите, при които предмет на спора е защитата на подобно право посредством национален закон за мерките срещу нелоялната конкуренция.

- 57 Ето защо следва да се приеме, че при обстоятелства като тези по главното производство спорът относно нарушаването на посочения закон може да бъде отнесен пред германските юрисдикции, доколкото деянието, извършено в друга държава членка, е причинило или има риск да причини вреда в правораздавателния район на сезираната юрисдикция.
- 58 В това отношение запитващата юрисдикция следва да провери с оглед на данните, с които разполага, в каква степен извършената на територията на Белгия продажба на парфюма „Blue Safe for Women“ на Stefan P. е могла да наруши разпоредбите на германския закон за мерките срещу нелоялната конкуренция и вследствие на това, да доведе до настъпване на вреда в правораздавателния район на сезираната юрисдикция.
- 59 Предвид изложените по-горе съображения на втория въпрос следва да се отговори, че член 5, параграф 3 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че при твърдение за неразрешена сравнителна реклама или нелоялна имитация на защитен с марка на Общността знак, забранени от закона за мерките срещу нелоялната конкуренция в държавата членка, към която принадлежи сезираната юрисдикция, тази разпоредба не позволява да се установи въз основа на мястото на настъпване на събитието, причинило вреда вследствие на нарушаването на този закон, компетентността на юрисдикция на посочената държава членка, при положение че този от предполагаемите извършители, срещу когото е предявен иск пред същата юрисдикция, не е упражнил дейност в тази държава. За разлика от това в този случай посочената разпоредба позволява да се установи въз основа на мястото на настъпване на вредата правораздавателната компетентност за разглеждане на иск за установяване на отговорност, който се основава на посочения национален закон и е предявен срещу лице, което е установено в друга държава членка и за което се твърди, че е извършило в нея деяние, което е причинило или има риск да причини вреда в рамките на правораздавателния район на сезираната юрисдикция.

По съдебните разноски

- 60 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

- 1) Съдържащото се в член 93, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността понятие „територия [на държавата членка, на която] е било извършено нарушение“ трябва да се тълкува в смисъл, че когато продажба и доставка на стока, с която се нарушават права върху марка, са извършени на територията на държава членка и са последвани от препродажба от приобретателя на територията на друга държава членка, тази разпоредба не позволява да се установи правораздавателна компетентност за разглеждане на иск за установяване на нарушение на правата върху марката, предявен срещу първоначалния продавач, който от своя страна не е упражнил дейност в държавата членка, към която принадлежи сезираната юрисдикция.
- 2) Член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че при твърдение за неразрешена сравнителна реклама или нелоялна имитация на защитен с марка на Общността знак, забранени от закона за мерките срещу нелоялната конкуренция

(Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb) в държавата членка, към която принадлежи сезираната юрисдикция, тази разпоредба не позволява да се установи въз основа на мястото на настъпване на събитието, причинило вреда вследствие на нарушаването на този закон, компетентността на юрисдикция на посочената държава членка, при положение че този от предполагаемите извършители, срещу когото е предявен иск пред същата юрисдикция, не е упражнил дейност в тази държава. За разлика от това в този случай посочената разпоредба позволява да се установи въз основа на мястото на настъпване на вредата правораздавателната компетентност за разглеждане на иск за установяване на отговорност, който се основава на посочения национален закон и е предявен срещу лице, което е установено в друга държава членка и за което се твърди, че е извършило в нея деяние, което е причинило или има риск да причини вреда в рамките на правораздавателния район на сезираната юрисдикция.

Подписи